

L'STEI-i, entre el país i la professionalitat

Damià Pons,

exconseller d'Educació i Cultura (1999-2003)

La meua relació amb l'STEI-i és quasi tan antiga com la seva mateixa història. L'any 1977 jo era PNN de la Facultat de Filosofia i Lletres de Palma. Eren uns temps de contractes laborals precaris i de sous ben esquifits. Per això, i també perquè l'època encara semblava oberta a totes les oportunitats polítiques de transformació real, era ben freqüent que cada curs ens involucràssim en algun tipus de mobilització o, fins i tot, de vaga. Aquells PNN en lluita que vàrem ser nosaltres, una part dels quals a més a més teníem un sentiment i un compromís de país, vàrem endevinar d'immediat que aquell sindicat que tot just acabava de néixer era la plataforma des de la qual podríem aconseguir el doble objectiu que desitjàvem: dignificar la nostra condició professional i contribuir a crear un sistema educatiu per a les Balears que fos, alhora, coherent amb la nostra realitat nacional i pedagògicament innovador.

Supòs que va ser l'any 1978 quan m'hi vaig afiliar. Sobretot ho vaig fer perquè vaig veure en l'STEI un instrument útil per anar fent el país del qual a mi em feia il·lusió esser ciutadà. Aquesta en va ser la motivació principal. Els qui tan sols som capaços d'imaginar un futur per a les Balears que es fonamenti en la sobirania i en l'autocentrament, el fet que l'STEI-i fos una força sindical no dependent ens ha semblat sempre el seu valor més rellevant: amb capacitat de prioritzar en qualsevol temps i circumstància la defensa i la promoció dels elements identitaris que ens donen la condició de poble diferenciat, així com també de tenir en compte les problemàtiques específiques del nostre sistema escolar i de l'exercici professional dels nostres ensenyants. Ben sincerament he de dir que pens que l'STEI-i mai no ha frustrat les expectatives que jo hi vaig projectar en el moment d'afiliar-m'hi. Sense l'existència i el treball infatigable de l'STEI-i, el sistema educatiu balear a hores d'ara seria nacionalment molt menys nostre i l'eficiència del seu funcionament encara presentaria més mancances. Així mateix, a mi l'STEI-i m'ha proporcionat en moltes ocasions una satisfacció que en altres terrenys de participació ciutadana m'ha estat reiteradament negada: l'oportunitat de guanyar eleccions, i sempre de manera clara i contundent. Que l'organització a la qual

pertany, i amb la qual comparteixes principis i objectius, sigui capaç de donar-te a tastar el gust de la victòria, és un regal que s'ha d'agrair.

"Sense l'existència i el treball infatigable de l'STEI-i, el sistema educatiu balear a hores d'ara seria nacionalment molt menys nostre i l'eficiència del seu funcionament encara presentaria més mancances."

Per circumstàncies de la vida, durant quatre anys la meua relació amb l'STEI-i no va ser la que durant tant de temps havia estat l'habitual, la d'un afiliat distant i fidel. Entre el juliol de 1999 i el juny de 2003, ens vàrem veure les cares en una situació que d'alguna manera era, alhora, de col·laboració i de confrontació. Encara que de vegades hi pugui haver motius per a dubtar-ne (em permetreu que insinuï el meu escepticisme respecte a la voluntat del PP de beneficiar l'educació amb les seves polítiques), de bon principi se suposa que l'administració i els sindicats comparteixen sempre l'objectiu de millorar el sistema educatiu; a la vegada, però, tenen condicionaments, limitacions i beneficiaris que poden no ser coincidents. El responsable polític que gestiona l'administració està molt més mediatitzat que no els sindicats per la xarxa complexa d'interessos, de col·lectius, d'objectius i d'expectatives que inevitablement acaben ocupant el terreny de joc. Les propostes de negociació que els sindicats plantegen a l'administració -en general concretades en reivindicacions ben raonables-, passen a ser una mena de cartes als reis en la mesura que topen amb la misèria pressupostària d'unes Balears que són tan vergonyosament espoliades per l'Estat que deixen de tenir la capacitat de decidir moltes mesures positives que sí que poden ser adoptades per aquelles comunitats autònomes que són beneficiàries de la nostra solidaritat. Amb l'afegit, a més, que al dèficit inicial

30 anys

que es va produir en el moment de la transferència de l'educació a causa de la ineptitud negociadora del PP balear (el PP que governava l'estat, en canvi, va ser ben espavilat), s'hi ha hagut d'afegir el creixement de la població escolar i, sobretot, la necessitat d'incrementar molt considerablement els recursos humans destinats a la gestió de la complexitat que l'alumnat immigrant i la societat de l'oci permanent han introduït a les aules. Davant aquesta allau de necessitats, l'administració educativa ha de procurar disposar del major nombre possible de recursos, en batalla campal amb les altres àrees del govern, tanmateix també mal finançades i amb molts de reptes igualment necessaris pendents. I els sindicats, obviant les limitacions pressupostàries de les institucions, però sense desconèixer-les i molt menys encara sense deixar de tenir consciència de qui n'és el responsable, han de continuar reivindicant tot allò que és just i convenient, encara que sobrepassi les disponibilitats governamentals. Mai no aconseguirem que la pedra que llançam a la lluna arribi al seu destí, però, a força de provar-ho, la pedra de cada vegada farà un vol més llarg i més alt. Si s'exerceix amb responsabilitat i rigor, aquest és el digníssim paper del sindicalisme.

"A l'hora del diàleg i del consens, l'STEI-i sempre va estar disponible. I sempre amb l'aportació d'un plus ben alt de professionalitat..."

La meua etapa de Conseller em va permetre arrodonir una mica més el perfil de l'STEI-i que jo amb els anys m'havia anat fent. Sobretot vaig tenir l'oportunitat de copsar que era posseïdor de dos atributs que a mi em semblen molt valuosos: el primer, la voluntat i la capacitat de diàleg; el segon, la professionalitat. En la gestió educativa, les decisions són complexes, per tant convé que en la mesura que sigui possible tinguin el màxim consens, que siguin el resultat final d'un procés de reflexió i de debat compartit amb el major nombre possible de

col·lectius i de persones directament implicades. A l'hora del diàleg i del consens, l'STEI-i sempre va estar disponible. I sempre amb l'aportació d'un plus ben alt de professionalitat: coneixement a fons del món educatiu, documentació extensa, reflexió prèvia, argumentacions ben construïdes. Un sindicat d'aquestes característiques facilita la tasca de l'administració política -fins i tot en aquells casos en què l'entesa no és possible-, i per extensió contribueix eficaçment a la millora gradual i general del sistema educatiu. Arribar al trentè aniversari amb la collita d'aquestes medalles ha de ser un motiu de satisfacció per a tots els qui han fet possible l'STEI-i, els seus dirigents i els seus afiliats. I també ha de ser un motiu d'alegria per a qualsevol ciutadà que desitgi pertànyer a un país nacionalment normal. □

Informàtica Ciutat

Servei Tècnic
Venda d'Ordinadors
Servei a domicili

tenda@informaticaciutat.com

TEL: 971 289 898

FAX: 971 451 694

C./ De la Balanguera, 10 baixos
07011 Palma de Mallorca